

Evangelhia zilei de joi: Corpus Christi

Comentariu la Evangelhia din Joi a Preasfântului Trup și Sânge al lui Cristos (ciclul C).

„Prin minunea înmulțirii pâinilor și a peștilor, Cristos anticipa iubirea Sa nespus de bogată față de oameni, împlinită în jertfa crucii și făcută veșnică în Euharistie”.

Evangelhie (Lc 9,11b-17)

În acel timp, Isus a primit mulțimile și le-a vorbit despre împărăția lui Dumnezeu, vindecându-i pe bolnavi.

Începuse să se lase înserarea; atunci cei doisprezece s-au apropiat și i-au spus: „Dă drumul mulțimii pentru ca, mergând prin satele și ținuturile dimprejur, să-și găsească adăpost și de mâncare, pentru că suntem într-un ținut pustiu”.

El însă le-a spus: „Dați-le voi să mănânce”.

Dar ei au răspuns: „Nu avem decât cinci pâini și doi pești. Doar dacă ne-am duce noi să cumpărăm de mâncare pentru tot poporul acesta!”

Erau cam cinci mii de bărbați. Atunci a zis discipolilor săi: „Puneți-i să se așeze în grupuri de câte cincizeci!”

Ei au făcut astfel și i-au așezat pe toți. Atunci, luând cele cinci pâini și cei doi pești, a privit spre cer, le-a binecuvântat, le-a frânt și le-a dat discipolilor ca să le pună înaintea mulțimii.

Toți au mâncat și s-au săturat și au strâns din ceea ce a rămas douăsprezece coșuri cu bucăți.

Comentariu la Evanghelie

Evangheliile Îl înfățișează adesea pe Isus mișcat de iubirea Sa nemăsurată față de oameni: îi primește pe toți, vestește cu răbdare Împărăția lui Dumnezeu și îi vindecă pe bolnavii care Îi sunt aduși. În minunea înmulțirii pâinilor și a peștilor, Isus Se îngrijește și de lipsurile lor materiale. După cum explică papa Francisc, „compasiunea Sa nu este un sentiment vag; dimpotrivă, arată întreaga forță a voinței Sale de a fi aproape de noi și de a ne mântui. Isus ne iubește mult și vrea să fie cu noi. Când se lasă seara, Isus Se preocupă să dea de mâncare tuturor acelor oameni, obosiți și flămânzi, și

Se îngrijește de toți cei care Îl urmează[1].

Minunea înmulțirii – pe care toți evangheliștii au vrut să o consigneze – a fost un preludiu al revărsării iubirii lui Isus în Euharistie. Scena este, de altfel, încărcată de semnificație euharistică. Pe de o parte, Isus a hrănit mulțimea într-un loc pustiu. Prin acest gest de bunătate, El evoca și actualiza iubirea providențială a lui Dumnezeu relatată în cartea Exodului, când poporul lui Israel a fost hrănit cu mana cea misterioasă coborâtă zilnic din cer (cf. Ex 16,1 urm.), ca prefigurare a adevăratei pâini din cer, Euharistia (cf. In 6,30 urm.).

Pe de altă parte, gesturile lui Isus asupra pâinilor – „Și-a ridicat ochii spre cer, a rostit binecuvântarea, a frânt și a început să le dea” (v. 16) – aminteau de gesturile capului de

familie în casele lui Israel și anticipau gesturile instituirii Euharistiei la Cina cea de Taină (cf. 1Cor 11,23-26; Mc 14,12-26; Mt 26,17-20 și Lc 22,7-39). Erau aceleași gesturi ale frângerii pâinii pe care le va face Cristos înviat, la masă, cu ucenicii din Emaus (cf. Lc 24,30). În definitiv, sunt aceleași gesturi pe care preoții le repetă la fiecare Sfântă Liturghie. Iubirea lui Isus, arătată în acea seară a înmulțirii, se extinde astfel în timp și spațiu. În acest sens, Sfânta Tereza a Pruncului Isus explica într-un mod surprinzător: „Dumnezeu nu coboară din cer în fiecare zi pentru a rămâne într-un potir de aur, ci pentru a găsi un alt cer infinit mai iubit decât cel dintâi: cerul sufletului nostru, creat după chipul Său și Templu viu al Sfintei Treimi”[2].

Prin această minune, aproape cinci mii de persoane au fost săturate și chiar a rămas prisos: „douăsprezece

coșuri cu bucăți”. Această întâmplare, cu siguranță prevăzută de Isus, pe lângă faptul că reflectă grija Învățătorului față de lucrurile mici, simboliza și belșugul timpului mesianic vestit de profeți (cf. Is 25,6; Ps 78,19-20) și anticipa iubirea coplesitoare a lui Isus față de oameni, împlinită în jertfa crucii și perpetuată în Euharistie.

În cele din urmă, Isus a voit să-i facă părtași pe ucenici la iubirea Sa slujitoare față de mulțimi. De aceea, când aceștia vor să trimită lumea acasă, Isus le spune: „dați-le voi să mănânce”. Pentru că, așa cum spune papa Francisc, „Domnul ne face să mergem pe calea Sa: calea slujirii, a împărtășirii, a darului, iar puținul pe care îl avem, puținul care suntem, dacă este împărtășit, devine bogăție, deoarece asupra sărăciei noastre coboară puterea lui Dumnezeu, care este puterea iubirii, pentru a o transforma. (...) Așadar, să ne

întrebăm atunci când Îl adorăm pe Cristos prezent cu adevărat în Euharistie: mă las eu transformat de El? Îl las pe Domnul, care mi Se dăruiește, să mă conducă pentru a ieși tot mai mult din propriul meu cerc strâmt, pentru a ieși și a nu-mi fi teamă să dăruiesc, să împărtășesc, să-L iubesc pe El și pe ceilalți?”[3].

[1] Papa Francisc, *Audiență generală*, 17 august 2016.

[2] Sfânta Tereza a Pruncului Isus, *Istoria unui suflet*, Manuscrisul A, cap. V.

[3] Papa Francisc, *Omilie*, 30 mai 2013.

Pablo M. Edo

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-joi-corpus-christi/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-joi-corpus-christi/)
(19.03.2026)